

lertid, endnu ikke troet, at Tidspunktet er kommet til at søge dette Spørgsmaal afgjort gennem en Anordning, men Regjeringens Opmærksomhed er i ethvert Tilfælde alvorligt henvendt paa at faae Sagen ordnet. Da det ikke ligefrem kan sees af Finantsloven, skal jeg tillade mig at sige, at forskellige Foranstaltninger, som ganske vist vilde være af Betydning for Islands indre Udvikling, saaledes f. Ex. med Hensyn til Postvæsenet, have været under Forhandling, men da de vilde kræve yderligere Tilslud, har man vægret sig ved at gaae ind paa dem, fordi man ikke vilde forøge den Underbalance, der allerede er tilstede. Der er af et andet æret Medlem (Christensen) bragt en Sag under Omtale, som ogsaa vedkommer Justitsministeren. Det er nemlig den overordnede Justitscommission for de Dele af Hertugdømmet Slesvig, vi beholdt ved Freden; jeg ved ikke, om det ærede Medlem har overseet, at der i en Anmærkning til Finantsloven staar, at saabel Overretten som Høiesteret have vægret sig ved at fungere som Appellinstans for disse Dele, og at det, da den næstsidste Forfatning, det mindste i nogen Tid endnu vil være gjældende, neppe vil være muligt at undgaae den Udalf, som er opført til denne Commission. Jeg er iøvrigt ikke istand til at give Oplysning om Omfanget af de Forretninger, som Commissionen har haft; jeg troer imidlertid at vide, at de ikke ere meget betydelige. — Det ærede Medlem (Christensen) gjorde en Bemærkning om § 6; da jeg tvivlantaag det for lidet nyttigt eller vigtigt her at gaae dybt ind paa en Sag, der igjen vilde føre os midt ind i Forfatningsagen, skal jeg indskrænke mig til at sige, at det ærede Medlem ikke kan være ubekendt med Maaeden, hvorpaa Gæns af ham savnede Tilførelse er falden. Bortset herte isjor, og Paragraphen optoges i Forordningen iaar, som den isjor blev vedtagen; den var væsentlig fremkommen for saa at sige at flyde Striden ud om Regjeringens Berettigelse eller Ikkeberettigelse ligesom for Benyttelsen af Kongeriget's Indtægter til de sælles Udgifter; men, naar det ærede Medlem udtrykkelig har paaberaabt sig Grundlovens § 52, maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at ogsaa Grundlovsindskrænkningen har en Paragraph, nemlig § 4,

som væsentlig maa komme i Betragtning ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet:

Den ærede første Landsthingsmand for 2den Rreds (Christensen) anmeldte, at han mulig vildestille et Endringsforslag til Finantslovsforlagets Bestemmelse angaaende Theatret. Ved hans Uttringer finder jeg mig foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at Frykten for, at der skulde tænkes paa en Ombygning eller Nybygning af Theatret i Kjøbenhavn, forekommer mig at maatte være noget nedslaaet ved de Udtalelser, jeg har tilladt mig i det andet Thing, netop med Hensyn til dette Spørgsmaal, hvor jeg indtrængende har fremhævet, at det efter min Formening ikke nu vilde være rimeligt eller rigtigt at tænke paa at ombygge eller nybygge Theatret. Jeg troer altsaa, at Frykten for, at man gennem de Bevillinger, der foreligger i Finantslovsforlaget, skulde være kommen nærmere til Tænken om at anvende store Bepostninger paa Nybygningen eller Ombygningen af Theatret i Kjøbenhavn, er aldeles ugrundet, og forsaavidt troer jeg, at de ærede Medlemmer af dette Thing kunne være fuldstændig beroligede. Dernæst gjorde det samme ærede Medlem ogsaa opmærksom paa, at han tænkte paa at ville stille et Forslag, der skulde gaae ud paa, at det Sædtillæg af 15,000 Rd. som er bevilget i Lovforslaget, som det er kommet fra Folkethinget, skulde bortfalde. Jeg tør i saa Henseende henpise til de Forhandlinger, der have fundet Sted ved Finantslovens Behandling i Folkethinget i denne Samling, og ved Siden deraf maa det forsaavidt han har paaberaabt sig, hvad der er steet isjor, være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at en væsentlig Grund, hvorfor Sædtillægget isjor blev bortvoteret, var, at det efter Kornpriserne dengang ikke vilde faae nogenjombest praktisk Betydning. Jeg troer, at, naar det ærede Medlem vil eftersee, hvad der dengang passerede i Folkethinget, vil han finde ligesaa Meget til Bestyrkelse for, at man bør bevilge Sædtillægget iaar, som til Bestyrkelse for det Modsatte. Forsaavidt det ærede Medlem meget stærkt pointerede, at Theatret var Kjøbenhavn